

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Adversvs Omnia Catabaptistarvm Prava Dogmata
Heinrychi Bullingeri lib. IIII**

Bullinger, Heinrich

Tigvri, 1535

VD16 B 9759

Nouati, Auxentij & Pelagij haeresis

urn:nbn:de:hbz:466:1-35433

L I B E R II.

pus separatis? Aut si estis tam sancti et puri, quando tandem ex charitate onera nostra, quibus grauati sumus, nobiscum ferre vultis ut adimpleatis legem Christi? quando vultis cōpati nostris infirmitatibus? quando uos qui firmiores estis nos, qui adhuc infirmi sumus assumitis? quur ægra membra abscinditis et cōtemnitis? Quid estis quām schismatici? SIMON. Adhuc non dixisti quare ueteres eos rebaptizarint, qui ab hereticis baptizati erant. IOIADA. Non rebaptizabantur, sed baptizabantur ut qui antea non erāt baptizati. Nam heretici sanctam trinitatem negabāt, diuinitatem Christi, et spiritum sanctum. Deinde ecclesia non erant. Baptismum ergo non habebant, nec baptizabant in nomen Iesu quem negabant,

Ad hæc mos rebaptizandi nunquam fuit vulgaris in ecclesia. Non enim rebaptizabantur hi qui in nomen patris et filij et spiritus sancti baptizati erant, sed per impositionem manuum recipiebantur, admonebanturque ut in sincera fide perdurarent. Nihil ergo uobis hoc suffragari potest, sed potius contra uos pugnat. Apud ueros Christianos exemplum uestræ rebaptisationis nusquā habetis, sed apud priscos illos hereticos qui ab ecclesia damnati sunt. Refricatis enim hæreses Auxentij Nouati ac Pelagij. SIMON.

De hæreti
Nouatiana

Quales illi fuerunt? IOIADA. Anno Christi 255. exortus est quidam Nouatus Romæ, homo arrogans,

rogans, pertinax & admodum audax, is docebat ho-
minem post baptismum purum esse, quam puritatem
si deinde peccando amitteret, elui nunquam posse.
Quod si quis mox aut necessitate mortis Christum
negasset, is ad ecclesiam nunquam (etiam si maxime
de hoc casu doloreret) recipi deberet: hoc est, inter
Christianos accensendus non esset, sed ut separatus ac
damnatus uitandus. Hæc res coëgit concilium grauissi-
morum & sanctissimorum uirorum qui Romæ con-
uenerūt, qui scriptura et spiritu sancto dictante hanc
opinionem tanquam impiam & hæreticam damna-
runt. Non cessat tamen interim Nouatus, nec tam im-
piam opinionem recantat, quin potius ecclesiam con-
gregat peculiarem, damnans ecclesias in quibus lapsi
& pœnitentes erant, suam ecclesiam puram uocabat.
Hinc Cathari dicti sunt Nouatiani. Quos in ecclesia
suam recipiebat, rebaptisatione inauguras errori suo
constrinxit, et impuræ puritati cōsecravit. Hæc nō ex
capite meo, sed ex uetus illis Cornelio, Cypriano,
Dionysio Alexandrino Eusebioq; recensui, quorum
quidam Nouati temporibus uixerunt. Iam si diligen-
ter excutias quid inter ueteres illos Nouatianos, &
nostræ catabaptistas intersit, quām minimū inter-
esse reperies. Quemadmodū enim Nouatus errorem
suum publico episcoporum conuentu conuictus non
ponit, sed pertinaciter persequitur: ita & catabaptis-

b 5

stæ faciunt. Quoties enim ex disputationibus publicis quæ cum ipsis habitæ sunt Tiguri, Sanctogalli, Bernæ, Basileæ, Constantiæ, Argentinæ, et Augustæ, uichi abierunt? Et nihilominus errorem non deserunt, sed uitam potius: quin ecclesiæ proprias colligunt, rebaptizant, ecclesiæ nostras ut impuras damnant, puritatem suis arrogant, & (in summa) faciunt quod Novatus fecit. Interim tamen ambitiosi sunt, arrogantes, contentiosi, inflati, & hypocritæ. SIMON. Intelligo catabaptistas Nouatianos esse. Quid de reliquis duobus diciss? IOIADA. Auxentius ante Ambrosium fuit episcopus Mediolanensis, sectæ Arianae. Is baptismum parvulorum damnabat. Huic error in concilio Mileuentano damnatus est. SIMON. Sed hinc non consequitur infantes esse baptisandos. IOIADA. Maxime sequitur, quod mox ostendemus.

QVOD PARVULORVM BAPTISMUS EX DEO SIT.

SIMON.

II.
TRACT. **Q**uidquid dicas, ego fortissimis argumentis euincam, baptismum parvulorum ex deo haudquaquam esse. IOIADA. Ego uero id audiam, quo pacto id efficies. SIMON. Marci